

U s n e s e n í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Jany Kubenové a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Ústavnímu soudu České republiky**, se sídlem Joštova 8, 668 83 Brno, o žalobě žalobce ze dne 14. 6. 2011,

t a k t o :

I. Žaloba ze dne 14. 6. 2011 **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

V žalobě ze dne 14. 6. 2011 žalobce uvádí:

Ve stížnosti z 6. května 2011 navrhovatel namítal zjevný nesoulad sazebníku úhrad Ústavního soudu se zákonem o svobodném přístupu k informacím (dále jen „ZSPI“) a současně sazebníkem Ústavního soudu v rozhodnutí z 31. května 2011. Nejsou odůvodněním mylnosti stížnosti a správnosti i zákonnosti vyřizování žádosti, proto je toto rozhodnutí materiálně vadné (míjí materii stížnosti) i formálně vadné (zahrnuje pouze oznámení o přezkumu, výrok a poučení o opravném prostředku, nikoliv úvahy o podkladech a vypořádání se s námitkami ve stížnosti).

Navrhovatel se mimo zrušení opatření obecné povahy (přiložený návrh NSS), jímž sazebník je, jak se tvrdí, domáhá vydání rozsudku:

Ruší se akt Ústavního soudu v Brně ze dne 31. května 2011 pod zn. SprÚS 30/11..

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že se smyslem a cíli sledovanými zákonem č. 106/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a o svobodném přístupu k informacím (ZSPI) je Ústavní soud zcela ztotožněn a proto se jej ve své praxi snaží aplikovat s maximální vstřícností. Iniciativně se snaží zveřejňovat vše, co by mohlo nejširší veřejnost ve vztahu k jeho působnosti zajímat, a to, přes nemalou osobní, avšak přirozeně i materiální investici, způsobem uživatelsky co nejpružnějším resp. nejkomfortnějším (elektronickou cestou tak např. zpřístupnil databázi obsahující všechny svoje rozhodnutí, jakkoli z důvodu ochrany citlivých osobních údajů anonymizovaných). Ústavní soud současně respektuje právo na přímé poskytnutí informací již zveřejněných, ve smyslu ust. § 6 odst. 2 ZSPI, pouze jeho naplnění za takových okolností podmiňuje předchozí úhradou vycházející

ze sazebníku, který za tímto účelem vydal a zveřejnil na svých webových stránkách a který odpovídá dodatečným nákladům postupem žadatele vyvolaným. Žalobcem souběžně napadený sazebník úhrad za poskytování informací, vydaný přílohou k opatření ředitele soudní správy Ústavního soudu č. O/ŘSS – 02/2009, byl v mezidobí nahrazen, jakkoli k tomu nedošlo proto, že by Ústavní soud ve shodě s žalobcem dospěl k závěru, že je ve zjevném nesouladu se ZSPI či (a) se zdravým rozumem. Byl tedy pouze poněkud pozměněn co do obsahu a zásadně pak co do formy.

- nyní má podobu rozhodnutí předsedy Ústavního soudu sp. zn. Org. 34/11 a v této podobě je účinný od 15.7.2011. Návrh žalobce na zrušení sazebníku, je proto možno považovat za již bezpředmětný, nehledě k tomu, že o opatření obecné povahy samozřejmě nejde – viz usnesení NSS č.j. 8 Ao 4/2011-22 ze dne 31. 8. 2011. K tomu Ústavní soud zdůrazňuje svoje pevné přesvědčení o legitimitě sazebníku, jaké opírá o ust. § 17 ZSPI, s tím, že nenachází prostor pro liciaci o individualizaci či obecné úpravě de facto technických aspektů, jako jsou např. způsob doručování či způsob úhrady vyčíslené – vyžadované úhrady.

Do značné míry v souvislosti s tím Ústavní soud setrvává na tom, že projednávanou žalobou napadené rozhodnutí předsedy Ústavního soudu sp. zn. SPR. ÚS30/11 ze dne 31. 5. 2011 není formálně i materiálně vadné proto, že explicitně nereaguje na ze strany žalobce opakovaně předkládanou subjektivní představu o tom, jak by měl být sazebník formulován, resp. jeho vyžadovanou úpravu, případně žalobcovu subjektivní interpretaci ZSPI, k níž se již Ústavní soud v minulosti, případně i opakovaně vyjádřil.

Z výše uvedených důvodů navrhoval, aby byla žaloba žalobce ze dne 14.6.2011, již se domáhá, zrušení „aktu Ústavního soudu v Brně ze dne 30. 11. 2011 pod zn. SPR ÚS30/2011“ zamítnuta jako nedůvodná.

K písemnému vyjádření žalovaný předložil sazebník vydaný ve formě Rozhodnutí předsedy Ústavního soudu o sazebníku úhrad za poskytování informací č. Org. 34/11.

Ze spisu Ústavního soudu ČR bylo zjištěno, že 28. 3. 2011 (doručeno Ústavnímu soudu 29. 3. 2011) požádal žalobce o přímé poskytnutí informací, jež nevyžaduje mimořádně rozsáhlé vyhledávání, ve zhuštěné podobě, obyčejnou poštovní cestou na jím uvedenou doručovací adresu. Jednalo se o:

- 1) Jeden disens plenárního stanoviska zveřejněného ve Sbírce zákonů 439/10.
- 2) Nález 34 ve svazku 29 Sbírky rozhodnutí.
- 3) Rozhodnutí I. ÚS 360/98, I. ÚS 167/05.
- 4) Plenární rozhodnutí Pl. ÚS 51/10, Pl. ÚS 47/10, Pl. ÚS 57/10.

- 5) Rozhodnutí Pl. ÚS 33/00 a jeho tři disenty.
- 6) 6 disentů nálezu Pl. ÚS 55/10.
- 7) Přehledná grafická příloha „problematiky rostoucích nápadů, kterou adresovaný státní orgán vyhotovil a kterou obdrželi dne 23. února poslanci ústavně – právního výboru Parlamentu ČR.
- 8) Náklady na poštovné v letech 2005 – 2010 (jednotlivě).
- 9) Kolik řízení bylo v posledních třech letech obnoveno.

Na uvedenou žádost reagoval ústavní soud dopisem ze 4. 4. 2011 sp. zn. SPR ÚS 30/2011 adresovaný žalobci, v němž bylo uvedeno:

Ad. 1)

Ve Sbírce zákonů bylo pod č. 439/10 zveřejněno stanovisko pléna Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS – st 30/10. Dissent k němu uplatnila soudkyně Eliška Wagnerová. Jeho obsah je každému zájemci k dispozici v otevřené elektronické databázi Ústavního soudu s adresou (ta je uvedena). Sledovaný dissent má celkem 2 strany, náklady na kopírování / tisk by tedy činily 3,- Kč.

Ad. 2)

Ve 29. svazku Sbírky nálezů usnesení Ústavního soudu bylo pod č. 34 publikováno rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 276/01. Každému zájemci je k dispozici v otevřené elektronické databázi Ústavního soudu (opět uvedena adresa databáze). Má celkem 6 stran, náklady na kopírování / tisk by tedy činily 9,- Kč.

Ad. 3)

Rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 360/98 je každému zájemci k dispozici v otevřené elektronické databázi ústavního soudu s adresou (uvedena). Má celkem 2 strany, náklady na kopírování / tisk by tedy činily 3,- Kč. Pod sp. zn. I. ÚS 167/05 Ústavní soud žádné rozhodnutí neneviduje.

Ad. 4)

Rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 51/10, sp. zn. Pl. ÚS 47/10 a sp. zn. Pl. ÚS 57/10 jsou všechna každému zájemci k dispozici v otevřené elektronické databázi Ústavního soudu s adresou (která je uvedena). Rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 51/10 má celkem 6 stran, náklady na kopírování / tisk by tedy činily 9,- Kč. Meritorní rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 47/10 má celkem 6 stran, součástí spisu jsou ale i další 2 procesní rozhodnutí, které mají celkem 2 strany a celkem 1 stranu. Protože žalobce nespécifikoval, jak uvedeno, o které se mu jedná, uváděl poradce pro správní agendu Ústavního soudu, že rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 47/10 mají dohromady 9 stran, náklady na kopírování / tisk by tedy činily 13,50 Kč. Meritorní rozhodnutí Ústavního

soudu sp. zn. Pl. ÚS 57/10 má celkem 7 stran, součástí spisu je ale i samostatné procesní rozhodnutí, které má celkem 2 strany. Protože žalobce nespecifikoval, jak uvedeno, o které se mu jedná, uvedl poradce pro správní agendu, že rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 57/10 mají dohromady 9 stran, náklady na kopírování / tisk by tedy činily 13,50 Kč.

Ad. 5)

Projevuje-li žalobce zájem o „rozhodnutí Ústavního soudu Pl. ÚS 33/00“ vychází poradce pro správní agendu z předpokladu, že se mu jedná o rozhodnutí sp. zn. Pl. ÚS 33/2000. Každému zájemci je k dispozici v otevřené elektronické databázi ústavního soudu s adresou (která je uvedena). Má celkem 14 stran, náklady na kopírování by tedy činily 21,- Kč.

Ad. 6)

Rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 55/10 je každému zájemci k dispozici v otevřené elektronické databázi Ústavního soudu s adresou (ta je uvedena). Odlišná stanoviska uplatněná šesti soudci Ústavního soudu mají dohromady celkem 18 stran, náklady na kopírování / tisk by tedy činily 27,- Kč.

Za kopie je tedy nucen Ústavní soud požadovat celkem 99,- Kč. Poštovné by činilo dohromady 37,- Kč, celková částka k úhradě je tedy 136,- Kč.

Poradce pro správní agendu uvedl, že připomíná, že platba úhrady nákladů se provádí na základě tohoto oznámení bezhotovostně na účet Ústavního soudu (uvedeno č. účtu, konstantní i variabilní symbol), nebo osobně v hotovosti do pokladny Ústavního soudu.

K dalším požadavkům uvedl:

Ad. 7)

„Přehled grafickou přílohu problematiky rostoucích nápadů“ jakou má žalobce pravděpodobně na mysli, mu Ústavní soud poskytuje přílohou.

Ad. 8)

Požadované vyčíslení nákladů Ústavního soudu na poštovné v letech 2005 – 2010 je žalobci poskytováno v podobě jejich podrobného přehledu, který žalobce činí přílohou.

Ad. 9)

Má-li žalobce dotazem „kolik řízení bylo v posledních třech letech obnoveno“ na mysli obnovu řízení před Ústavním soudem ve smyslu ust. § 119 a násl. v letech 2008, 2009 a 2010, poradce konstatuje, že ve sledovaném období došlo k takové obnově v jednom případě.

Na uvedený přípis žalobce reagoval podáním z 6.5.2011 (doručeno Ústavnímu soudu 16. 5. 2011, v něm žalobce nesouhlasí s výší úhrady nákladů na pořízení kopii / tisk, a to 1,50 Kč za jednu stranu tisku. Toto je dle žalobce nezákonné, poněvadž zjevně přesahuje takové náklady adresované organizační složky státu. Požadavek bezhotovostní úhrady či v hotovosti v pokladně Ústavního soudu je vzhledem k písemné žádosti z 28. března 2011 a s ohledem na to, že příjmy Ústavního soudu ČR jsou příjmem státu, neopodstatněné. S informací – rozhodnutím I. ÚS 167/05 – adresovaný soud nakládá (bod 3 žádosti), že není něco v elektronické databázi, neznamená, že to není. Pod bodem 4 žádosti se poptávají pouze konečná rozhodnutí. Žalobce uvedl, že se domáhá nápravy vyřízení žádosti z 28. března (Spr ÚS 30/11), a to vydání informací pod bodem 1 – 6, ve zkomprimované oboustranné podobě na papíře. Zároveň dává podnět k úpravě opatření obecné povahy č. O/ŘSS-02/2009, aby nebylo v rozporu s ZSPI i zdravým rozumem, a to takto:

- 1,50,-Kč sazba za dvě tiskové strany,
- informace se posílají způsobem zvoleným žadatelem,
- sankce za zvolení přímého poskytnutí se odstraní (5. 2),
- náklady se hradí po oznámení soudu též kolky či poštovními známkami (státu se platí v kolcích, poštovní ceny hradí poštovné),
- pracovníci soudu nebudou oznamovat požadavek úhrady bagatelních nákladů poskytnutí informací písemnostmi přesahující náklady na poskytnutí.

Dne 31. 5. 2011 pod sp. zn. SPR. ÚS 30/11 sdělil předseda Ústavního soudu žalobci, že jako orgán nadřízený ve smyslu § 16 a) odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZSPI) ve spojení s § 20 odst. 5 téhož zákona a § 3 odst. 1 písm. b) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal stížnost žalobce ze dne 6.5.2011, směřující proti sdělení sp. zn. SPR. ÚS 30/11 ze dne 4. 4. 2011, jímž Ústavní soud reagoval na jeho žádost datovanou 28. března 2011. Stížnost hodnotí jako nedůvodnou, neboť Ústavní soud postupoval v souladu se ZSPI a současně sazebníkem Ústavního soudu, postup povinného subjektu, jakož i výši stanovené úhrady tedy potvrzuje, s tím, že proti tomuto rozhodnutí se podle § 16 a) odst. 9 ZSPI nelze odvolat. Dále uvedeno, že má-li textu žalobce současně rozumět tak, že se mimo jiné jedná i o upřesnění žádosti žalobce ze dne 28. 3. v jejím bodě 4, dal předseda Ústavního soudu v souladu s ním vyčíslení nákladů, jaké mu Ústavní soud poskytl 4. dubna 2011, přepočítat. Ty za upřesněných podmínek tedy nečiní 99,- Kč ale už jen 91,50 Kč, celková částka (spolu s nezměněným poštovním ve výši 37,- Kč) pak tedy nečiní původních 136,- Kč, ale aktuálně 128,50 Kč. Dále uvedeno, že kritické připomínky žalobce a s nimi související

podnět k úpravě sazebníku Ústavního soudu a z něj vycházejícího postupu při podávání informací podle ZSPI vzal předseda Ústavního soudu na vědomí.

Krajský soud v Brně žalobu žalobce odmítl, a to dle ust. § 46 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního, (dále jen „s.ř.s.“), dle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá, nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Při rozhodování Krajský soud v Brně vycházel z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 34/2008-19, který rozhodl o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 29. 2. 2008, č.j. 10Ca 139/2007-42 takto:

- I. Sdělení požadavku na úhradu za poskytnutí informace a o výši této úhrady (§ 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím), ani rozhodnutí o stížnosti žadatele, který nesouhlasí s výši úhrady jemu sdělené (§ 16 a) odst. 7 téhož zákona) nejsou rozhodnutími ve smyslu § 65 soudního řádu správního, ani rozhodnutími správního orgánu ve věci soukromo-právní [§ 68 písm. b) s.ř.s.].**
- II. Rozhodnutím podle § 65 soudního řádu správního, je však rozhodnutí, jímž povinný subjekt žádost o poskytnutí informace pro nezaplacení úhrady odložil (§ 17 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím).**

Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí vydané předsedou Ústavního soudu dne 31. 5. 2011, kterým tento reagoval na stížnost žalobce ohledně výše požadované úhrady za poskytnuté informace.

Dle shora citovaného usnesení NSS tak rozhodnutí o stížnosti žadatele, který nesouhlasí s výši úhrady jemu sdělené, nejsou rozhodnutím ve smyslu § 65 s.ř.s. ani rozhodnutími správního orgánu ve věci soukromoprávní a proto soudu nezbylo, než žalobu odmítnout dle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s., neboť tento nedostatek je neodstranitelný.

Pokud pak jde o náklady řízení, žalobce ve věci nebyl úspěšný, žalovanému kromě běžné administrativní činnosti žádné náklady nevznikly, ani je nepožadoval. Rozhodnutí o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 věta první s.ř.s

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 24. února 2012

Mgr. Milan Procházka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová